

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/64/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202970
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5318202970.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému N. R., G.. XX.X.XXXX, I. XXX, XXX XX Č., v konaní o zaplatenie istiny 4 022,34 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie o žalobe v časti o zaplatenie sumy 2.249,14 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.249,14 € od 5.1.2016 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (právnny nástupca veriteľa - spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., a to Všeobecná úverová banka, a.s.) sa na základe skutočností uvedených v žalobe, doručenej súdu dňa 29.10.2018, domáhal voči označenému žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 022,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 5.1.2016 do zaplatenia, a to z titulu neuhradenej pôžičky poskytnutej žalovanému na základe zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 15.3.2020. Uplatnil i náhradu trov uvedeného sporového konania. Podaniami doručenými súdu dňa 14.8.2020 čl. 57 a dňa 5.10.2020 čl. 64 vzal z dôvodu postupného splácania žalovaným žalobu v časti späť, zotrval na zaplatení sumy 2013,20 € spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých súm ponižovaných o úhrady žalovaného učinené v priebehu sporu.

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba do vlastných rúk doručená dňa 30.1.2019, sa k žalobe písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 12.2.2019 čl. 47, v ktorom uviedol, že sa so žalovaným dohodol na splátkach vo výške 79,90 €. Pripojil i súhlas žalobcu zo dňa 31.1.2019 so splácaním žalovanej pohľadávky čl. 48.

3. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v súlade s § 178 ods. 2 a § 180 CSP v neprítomnosti strán. Obe strany svoju neprítomnosť ospravedlnili, vyjadrili súhlas s prejednaním veci v ich neprítomnosti, nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu.

4. Na pojednávaní súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: zmluvou o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX čl. 13 rub, všeobecnými obchodnými podmienkami čl. 10, prehľadom splátok a úhrad na čl. 11, 12, predžalobnou upomienkou čl. 14, vrátane doručenkou k nej čl. 14 rub a oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru čl. 13, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok

čl. 40, prílohou č. 3 k zmluve - špecifikáciou postúpenej pohľadávky čl. 37, žiadosťou o postúpenie a prevod čl. 43 a oznámením o postúpení pohľadávky čl. 36. Na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

5. Právny predchodca žalobcu (veriteľ - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaný uzavreli dňa 15.3.2012 zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému schválená výška pôžičky 5 795,60 €, ktorej účelom použitia bolo sčasti i splatenie dlhov žalovaného, ktoré mal vo vzťahu k Slovenskej požičovni. Pôžičku sa žalovaný zaviazal uhradiť v 91 splátkach po 154,46 € do 10/2019, pri RPMN 32 % a fixnej ročnej úrokovej sadzbe 32 %. Celkovo mal na základe zmluvy uhradiť sumu 14 055,86 €. Jeho náklady spojené s pôžičkou tak mali predstavovať 8 260,26 €.

6. Podľa prehľadu úhrad žalovaný z uvedenej pôžičky uhradil ku dňu podania žaloby spolu 7 328,44 €. Po podaní žaloby uhradil ďalších 2 034,10 €, čomu zodpovedali aj dve čiastočné späťvzatia žaloby. Prvé sa týkalo istiny úveru vo výške 1 914,10 € a úrokov a poplatkov vo výške 95,04 € a druhé istiny vo výške 240 €. Keďže žalovaný porušil zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas, listom zo dňa 28.10.2015, označeným ako „Predžalobná upomienka“, predchodca žalobcu žalovaného vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť veriteľa úver celý jednorázovo zosplatiť. Keďže k úhrade dlžných splátok napriek tomu nedošlo, predchodca žalobcu úver zosplatiť, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 30.12.2015, označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, v ktorom požadoval úhradu sumy 5 062,98 €.

7. Dňa 30.11.2017 predchodca žalobcu ako postupca so žalobcom ako postupníkom uzavrel rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok a dňa 22.1.2019 aj žiadosť o postúpenie a prevod, na základe ktorých došlo k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v uvedenom spore na súčasného žalobcu. Uvedenými skutočnosťami sa súd zaoberal už v uznesení č. konania 8Csp/64/2018-50- zo dňa 19.3.2020, ktorým rozhodol o pripustení zmeny pôvodného žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s. ako právneho nástupcu veriteľa spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s.

8. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným (15.3.2012), súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami sporu uzavretá, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal právnemu predchodcovi žalobcu ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky. Právny predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa, s poukazom na predmet podnikania a žalovaný bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovanému nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

11. V nadväznosti na dve čiastočné späťvzatia žaloby súd považoval za potrebné ustáliť zostávajúci predmet sporu. Prvým späťvzatím žaloby vzal žalobcu žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 1 914,10 € titulom istiny a 95,04 € titulom úrokov a poplatkov. Vo vzťahu k druhému späťvzatiu žaloby, ktoré bolo súdu doručené dňa 5.10.2012 čl. 64 spisu, súd považuje za potrebné uviesť, že vychádzal z jeho obsahu, z ktorého vyplýva, že žalovaný uhradil ďalších 240 €, hoci žalobca zohľadnil v istine len úhradu vo výške 120 €. V prípade akýchkoľvek pochybností súd posúdil podanie v prospech spotrebiteľa a do istiny započítal úhrady spolu vo výške 240 €. Pre čiastočné zastavenie konania súd považoval zákonné podmienky za splnené. K späťvzatiu žaloby došlo pred otvorením pojednávania, preto súhlas žalovaného potrebný nebol. V zmysle posledného podania žalobcu sa tak zostávajúcim predmetom konania stalo zaplatenie sumy 2 013,20 € spolu s úrokmi z omeškania z jednotlivých súm ponižovaných o úhrady žalovaného realizované tak pred, ako i po podaní žaloby.

12. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd v danom prípade k záveru o nedôvodnosti žaloby, a to z nasledovných dôvodov. Nakoľko úver poskytnutý na základe vyššie uvedenej zmluvy vyhodnotil ako spotrebiteľský, zmluvu podrobil súdnemu prieskumu z pohľadu zákonom predpísaných náležitostí. Dospel k záveru, že v zmluve absentuje údaj o termíne splátok (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ) a údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ).

13. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa naplnené neboli. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

14. V súvislosti s konečnou splatnosťou spotrebiteľského úveru súd poukazuje na to, že tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, teda uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Vychádzajúc z jazykového a logického výkladu znenia ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ vyplýva, že v zmluve musí byť uvedený termín, ktorým je konkrétny dátum/deň. V tomto smere je zákon jednoznačný. Ide o údaj, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napríklad z počtu splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Zákonodarcu pod konečnou splatnosťou úveru nepochybne nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písmenom k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písmene f) citovaného ustanovenia iný výklad, než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (Krajský súd v Prešove 17Co/2/2015). Údaj o konečnej splatnosti má byť uvedený zreteľne a jasne pre každého, teda aj pre tzv. priemerného spotrebiteľa. Významom zákonného ustanovenia o termíne konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Krajský súd v Prešove 2Co/72/2015). Vyžaduje sa teda presná časová špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétnych časových údajov, ktoré budú termíny splátok a konečnú splatnosť úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná zmluva tieto presné údaje neobsahuje, nemožno mať zato, že tieto predpoklady možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných dostupných údajov v zmluve (Krajský súd Košice 16Co/267/2015). V danom prípade zmluva dokonca neobsahuje v súlade s § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ ani údaj o splatnosti prvej ani každej ďalšej splátky, aby žalovaný mohol z týchto údajov termín konečnej splatnosti sám vyvodiť („Ak spotrebiteľ vie zo zmluvy identifikovať termín konečnej splatnosti, nemusí byť v zmluve uvedený presný dátum poslednej splátky“ (NS SR 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018)). Súd poukazuje na to, že pokiaľ všeobecné obchodné podmienky v bode 6. upravujúcim podmienky splácania vymedzujú splatnosť splátok k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka sa má stať splatnou nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy, uvedeným nemožno chýbajúcu náležitosť zhojiť. Každá zákonom požadovaná náležitosť má byť uvedená už v zmluve, nemožno ju nahrádzať obsahom všeobecných obchodných podmienok, vo vzťahu ku ktorým nie je ani zrejmé, či skutočne boli súčasťou zmluvy a či sa s nimi žalovaný skutočne pred

uzavretím zmluvy aj oboznámil. Z pripojených listín niečo také vôbec nevyplýva. Všeobecné obchodné podmienky žalovaný ani nepodpísal. Napokon, všeobecné obchodné podmienky majú obsahovať len údaje spresňujúceho, či vysvetľujúceho charakteru.

15. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd ustálil, že úver na základe vyššie špecifikovanej zmluvy treba považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov, to znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému skutočne poskytol a ktoré mu žalovaný nevrátil, teda na rozdiel medzi poskytnutou sumou pôžičky a uhradenými splátkami. Zo žalobcom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný z poskytnutého úveru vo výške 5 795,60 € uhradil do podania žaloby sumu 7 328 € a po podaní žaloby sumu 2 249,14 € (vychádzajúc z čiastočných späťvzatí). Vychádzajúc z uvedeného možno teda bez pochyb konštatovať, že úver bol už ku dňu podania žaloby preplatený. Preto súd žalobe vyhovieť nemohol.

16. O trovách tohto sporového konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa úspechu v spore. Vo vzťahu k späťvzatej časti žaloby aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, keď na čiastočnom zastavení konania skúmal procesné zavinenie. Ustálil, že zastavenie konania v späťvzatej časti zaviniť žalobca, pretože pri nedôvodnej žalobe nebolo možné konštatovať zavinenie žalovaného, keďže plnil to, na čo žalobca nemal nárok. Vo vzťahu k zvyšku predmetu sporu súd poukazuje na vyššie odôvodnenie, z ktorého vyplýva záver o jeho nedôvodnosti. Žalobca bol teda vo zvyšnej časti neúspešným. Po spočítaní úspechu žalovaného (=neúspechu žalobcu) a zavinenia žalobcu možno dospieť k záveru, že právo na náhradu trov tohto sporu v rozsahu 100 % vzniklo žalovanému voči žalobcovi. Vychádzajúc z obsahu spisu, konajúc hospodárne, v súlade s článkom 17 základných zásad CSP, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal, bez potreby vydávania ďalšieho samostatného rozhodnutia o výške náhrady v zmysle § 262 ods. 2 CSP, ktorá by v danom prípade predstavovala 0 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.